

JESU CHRISTI
ANNUS
9.

AUGUSTI IMP.
ANNUS
50.

I. Anno Christi nono, A. Licinio Nerva Siliano & Q. Cæcilio Metello Siliano Cos. idem Jesus Christus Redemptor noster, cum superiori anno (ut diximus) monitus ab Angelo Joseph ex Ægypto recessisset, septima Januarii in Palæstinam (a) reductus, ac in Galilæam perductus, Nazareth habitavit. Memorabilis fuit antiquitas in Ecclesia ea dies, quæ cum in Martyrologio (b) Romano, tum in cæteris (c) anniversaria commemoratione recolitur. *Est Nazareth, ubi Christus egit*, inquit Hieronymus (d), *viculus in Galilæa juxta montem Thabor; unde & Dominus noster Jesus Christus Nazareus vocatus est: habetque ebraicam in loco quo Angelus ad beatam Mariam evangelizaturus intravit; sed & aliam ubi Dominus est nutritus*. De iisdem duabus domibus & Beda (e) meminit, cum agit de locis sanctis. Porro domus illa, in qua de Verbi incarnatione sanctissima Virgo cæleste accepit nuntium, adhuc magno miraculo non tantum integra perseverat, sed Angelorum ministerio ab infidelium manibus vindicata, in Dalmatiam primum, inde in Italiam translata est in agrum Lauretanum Piceni provincie: quod perinsigne ac nobilissimum. *Ann. Eccl. Tom. I.*

III. Archelai Principatus. Ad num. XII. & seqq. Archelai Herodis Magni filii Principatus longe etiam ante præsentem annum inchoatus, ut in eodem Apparatu ostendimus. Sed Baronius a Josephi Historia recedens in plures anachronismos non potuit non labi. Velleius, narratis iis, quæ anno antecedenti Tiberius in Germania gessit, ait: *Prima æstate belli Messallini opus mandandum est memoria, cui suffragatur Dio lib. 55. qui sub currentis anni Consulibus recitat prælia Valerii Messallini cum Batone Pannoniorum Duce. Ait autem Dio lib. 7. licet nihil magnopere memorandum in Germania actum sit, tamen de Germanis Imperatoris nomen non Augustum modo, sed Tiberium etiam invenisse, quod tam Augusti, quam Tiberii Numismata demonstrant. Augustus enim, qui huc*

num vetustatis monumentum totus Christianus Catholicus Orbis veneratur ac colit. Nec est quod quis de re gesta dubitet, qui memoria repetat illic dictum esse ab Angelo, non esse impossibile apud Deum omne verbum. Fidei Christianæ esse, prædixit Christus, ut & montes Christianorum imperio e loco in locum transferrentur: præstiterunt hoc complures sancti, & inter alios Gregorius ille Magnus (f), cognomento Thaumaturgus, complura enim id generis certa auctorum fide reperiuntur miracula edita: sed in his modo non immorandum. Qui Nazareth inviserunt, ejusdem domus situm eadem omnino mensura signatum inspexerunt; accolis, quod factum est, fideliter attestantibus. Sed hæc obiter: neque enim est in animo rei gestæ historiam egregie testatam hic enarrare; agemus de ea tuo tempore, quo facta scribitur. Interim his fruere Lector, quæ venerandus Pater Petrus Canisius (g), cujus laus est in Evangelio per omnes Ecclesias, non minus pie, quam ornate atque erudite, suo more, conscripsit. Sed relicta repetamus. Ex eo autem quod Dominus noster fuit incola Nazareth, juxta sermonem propheticum, Nazareus est appellatus; quæ etiam

usque in Nummis dicebatur tantum IMP. XIV. hoc anno quo Tribunitiam potestatem XXIX. inivit, in Nummis dicitur Imp. XV. Tiberius vero qui erat tantum Imp. III. dicitur in Nummo apud Mediobarbum TI. CÆSAR AUGUSTI F. IMPERATOR IV. PONTIFEX TRIBUNICIA POTESTATE VIII. S. C. Tribunitiam enim Potestatem VIII. Tiberium hoc anno inchoasse, ex dictis patet. Vincentibus Ducibus Augustos Imperatoris nomen multiplicasse, idque Octaviani Augusti exemplo sæpe indicabimus. V. Cum Christus, defuncto Herode, a Josepho in Palæstinam reductus fuerit, reditus ille ante currentem annum accidit. Incertum tamen quanto tempore Christus in Ægypto manserit.

CLANGE
HILARIONIS. V. A. XX.
PERIT. IN. MONTE ALBANO
XIII. K. IVL.

L. ARRUNTIO. M. LEPIDO. COS.

Præponitur hic *Arruntius*. Dio lib. IV. pag. 565. *M. Emilio Lepido. L. Arruntio, Cos.* Ex Kal. Julii Consules successores fuisse *C. Ateium Capitonem & C. Vibium Postumum* scribunt Onuphrius, & Martianus, quod in fragmento lapidis Romæ in æde Sanctæ Cæcilie trans Tiberim legatur. C. ATEIO. CAPITONE. C. VIBIO. C. F. POSTUMO. COS. Habes & hanc epigraphem apud Gruterum pag. MLXXXII. 2. In Denianis Inscriptionibus nuper ab Antonio Francisco Gorio Florentiæ vulgatis, pag. 556. num. 17. habentur tantummodo hæc ex allato lapide apud S. Cæciliam C. ATEIO. CAPITONE C. VIBIO POSTUMO COS. Insuper in titulo ejusdem lapidis exaratam fuisse *Tribunitiam potestatem Augusti XXVIII.* quam in hunc annum incidisse putabant, iidem tradunt. At Pighius ad A. V. 758. ejusmodi titulum, ibi se non reperisse, aperte fatetur: quare non est omnino certum, an hoc anno ex *K. Julii C. Ateius Capito & C. Vibius Postumus* successerint. In Fastis Vindebonensibus: *Lepido & Arruntio.* In Fastis Idatiensis: *Lepido & Arruntio.*

Herodis Judæorum Regis &c. Vide quæ nos supra de Herodum imperio. Vide item Spondani notam ad oram in hunc locum, Petavium de Doctrina temporum lib. XI. cap. I. II. III. IV. & V. Norisii Cenotaphia Pisana Dissert. II. cap. VI. pag. 146. & 147.